

Все-таки найбільш серйозною є небезпека політичних наслідків майже цілковитого зникнення Партії Квебек з федерального парламенту. Регіональна Партія Квебек втратила своє становище речника Квебеку, але ідея "спеціального становища" провінції Квебек у канадській федерації не втратила своєї важливості. Носієм ідеї стали 42 депутати ПНД, яка є всеканадською партією. Не буде для *Джека Лейтона* легким завданням зберегти єдність усередині парламентської фракції, а її розвал призвів би до серйозних потрясінь цілого парламенту.

Залишилось передати тільки заяви провідників партій по завершенні виборів. Починаю від *Гарнера*. Подякував виборцям за довіру, співпартійцям за труд, який вони вклали у передвиборчу кампанію, а тоді звернувся до *Ігнат'єффа* та визнав його кампанію чесною (*fair*). Лейтона привітав з його перемогою, визнав ідеологічні різниці між двома партіями й для добра Канади обіцяв знайти компроміс у їхніх ідеологічних розбіжностях. *Лейтон*, виразно вражений розміром перемоги ПНД, запевнив народ, що боротиметься у співпраці з партією влади та іншими партіями за покращання життєвого стандарту біднішої верстви населення та ефективну медичну опіку для кожного канадця. Провідник Партії Квебек, *Дисепте*, привітав Лейтона з перемогою його партії в Квебеку й висловив надію, що парламентська фракція нових демократів перебере на себе обов'язок захищати права Квебеку у федерації. В цілому, мені приємно заявити, що у заявах переможців я не відчув крихітки хвальби, а переможені не намагались обвинувачити переможців за нечесні дії.

Написане я передаю для українських політиків, політиків моєї Батьківщини, зі зверненням передумати написане з позиції добра для країни, доля якої перебуває в їхніх руках.

*Степан Ільницький,
м. Торонто, Канада,
11 травня 2011 р.*

ПРО ЖУРНАЛ "СВІТОГЛЯД"

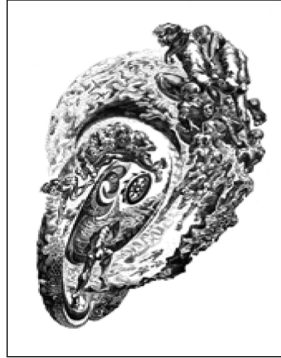
*Шановна редакціє,
хочу висловити думку щодо залучення фонових ілюстрацій, бо такий варіант не здається мені бажаним.*

Справа в тому, що тісне суміщення текстового і живописного матеріалу породжує у читача досить складну психофізіологічну проблему. Існують певні особливості сприймання різних матеріалів. Текстовий нібито сприймається переважно лівою півкулею мозку, художній — правою. Перший зчитується послідовно — рядок за рядком, другий — інтегрально. Коли читачу запропоновано тісну суміш того й іншого, виникає внутрішній конфлікт, що потребує від нього досить великих зусиль, щоб відфільтрувати потрібну інформацію. Ось переді мною "Світогляд" № 6 2009 року. Сторінки 68-73, 76, 78 ілюструють саме таку ситуацію. Деякі місця тексту важко або майже неможливо дешифрувати.

Взагалі, "Світогляд" виглядає чудово, екстра-клас, як справжній витвір поліграфічного мистецтва, але коли натрапляєш на місяця, де суміш різних компонентів надмірно тісна, то це трохи бентежить.

*З щирою пошаною, Октавіан Ксенжек,
доктор фіз.-мат. наук, професор,
Ваш автор і читач,
м. Дніпропетровськ, 29 березня 2011 р.*

НАШІ ПОМИЛКИ Й НЕДОГЛЯДИ

У статті *Андрія Білоусова* на тему "Світова мистецька Дантеана у дослідженні Ольги Петрової" ("Світогляд" №5, 2010) під ілюстрацією на с. 78 потрібно читати так: "Ольга Петрова. III пісня—"Нікчемні" (Пекло). Ілюстрація (літографія). 1970-1974 рр. Державний музей книги та книгодрукування; Лондон, Британський музей, бібліотека (Видання: Харків: "Фоліо", 2006)".

Подано автором статті у листопаді 2010 р.

У статті *Ісаака Трахтенберга* на тему "Роздуми, сумніви, емоції лікаря, дослідника, письменника. Пам'ятні нотатки про творчість Миколи Амосова" ("Світогляд" №2, 2011, с. 6-11) на с. 11 потрібно читати так: "Велика подяка їм та іншим, що брали участь у підготовці видання і, перш за все, *Катерині Миколаївні Амосовій*, яка була головним його ініціатором...".

Надіслано автором статті 27 квітня 2011 р.

У статті *Валерія Солдатенка* "Павло Скоропадський і доля Гетьманату" ("Світогляд" №4, 2011) у підписі автора на с.44 потрібно читати — директор Українського інституту національної пам'яті. На с. 52. в посиланні 19 на книгу "Гражданская война на Украине, 1918-1920 г. Сб. док. и матер. — К., 1967.—Т. I.— Кн.1." пропущено посилання на с.145 цієї книги. Посилання 40 треба читати так: Винниченко В. Відродження нації. — Ч. III. — К.-Відень, 1920. — С.163-165.

Надіслано автором статті 28 липня 2011 р.

Шановна редакціє,

у статті "Патент на атомну бомбу" *Ю. Раянока* і *В. Андрианова* ("Світогляд", №5, 2011) при перекладі з російської було допущено, на мій погляд, не зовсім правильне вживання специфічних ядерно-фізичних термінів. Мені не відомо, чи існують специфічні ядернофізичні словники, якими можна скористатися, тому висловлю свою думку з цього приводу.

Ядерна зброя і ядерна енергетика постали на фундаменті фізичного явища, названого *поділом ядер* (російською — *деление*, англійською — *fission*). В українській іноді вживають *ділення*. Можна погодитись, що обидва терміни мають право на життя. Але не *розділення*. Бо розділення — то *сепарація*. Поділ — це коли ядро ділиться навпіл. *Розділення* — коли атоми одного гатунку відділяються від інших.

Проблема створення ядерної вибухівки почалася з науково-технічної проблеми збагачення природного урану на ізотоп урану-235, бо тільки з нього можна зробити бомбу. Це збагачення реалізується шляхом *сепарації* (на наш погляд, найкращий термін, хоч і запозичений). Мається на увазі розділення природної суміші ізотопів урану-235 та урану-238. В природній суміші урану-235 усього 0.07%. В ідеалі — поділити суміш так, щоб ядра урану-235 зібрати окремо від урану-238. Цей процес іноді називають "*розділенням*". Але краще "*збагаченням*".

*д.ф.-м.н. Ю. Раянок, член редколегії і автор,
м. Харків, 24 жовтня 2011 р.*

*Розділ "Нам пишуть" підготували
Олена Недибалюк і Оксана Галелюка*